

Of ik een voorstelling dan niet 'op een specifieke manier evalueer'? Toch wel. Name-lijk vanuit het besef dat ik vóór het stuk begint absoluut langs de vestiaire moet passeren. U weet wel: dat onmisbare opberghokje waarin je alles een tijdje kwijt kunt. Sjaals en jassen. Neen, niet je mantel der liefdadigheid, die moet mee naar binnen. Maar wel al de rommel die je met je meezeult. Je bagage: die tassen en kof-

fers volgepropt met voorstellingen en perso-nages, met erudiete geschriften en artikels, met alles wat je weet of niet weet of denkt te weten over tekstbewerking, over interpretatie, over in-, uit- of doorleving, over al dan niet psychologiseren, over ritme, over tempo, over spanningsbogen, over belichting, over vorm-geving, over eenheidsdecor of eenheidsworst, over...

Oh! De bel! Vlug gaan zitten. Zo meteen be-gint de voorstelling.

'Hamlet.'

'Met welke regisseur?' vraagt u. 'Jan Ritsema of Jan Decorte?' Ik weet het niet. We zien wel.

Laten we zeggen: Jo Dua. En met Senne Rouf-faer als *jeune premier*.

Recht voor je neus

Griet Vandeplass en Piet Van Hecke zijn beiden zeventien en lopen school aan het Onze-Lieve-Vrouwinstituut Pulhof in Berchem.

Begin dit seizoen maakten ze deel uit van de jongerenjury op Het Theaterfestival in Antwerpen.

Griet Vandeplass: 'Ik zie graag theater en dacht dat het een leuk idee was om voor een goedkope prijs de voorstellingen van Het Theaterfestival te zien en zo in contact te komen met mensen die diezelfde interesse delen. Vóór Het Theater-festival ging ik minder naar toneel dan nu. Ik nam ook niet vaak zelf het initiatief. Maar de laatste maand heb ik al vijf stukken gezien. Als

je het oordeel van andere mensen hebt ge-hoord, kun je stukken meer appreciëren. Je weet beter wat erachter zit. Ook omdat we tij-dens het festival met acteurs en regisseurs heb-ben gepraat. Nu weet ik dat alles een reden heeft en ben ik meer gaan letten op decor en licht en zo. Vroeger wou ik vooral het stuk vol-gen en elk woord begrijpen. Als ik nu de tekst

niet begrijp, richt ik me op de dingen die ik wel begrijp. Ik ga ook wel eens naar een film, maar bij toneel kan ik meer emoties voelen. Ik kan er helemaal in meegaan. Buiten het stuk is er op dat moment voor mij niets meer. Ik ben ook altijd op zoek naar dingen die me aan-staan, al is het maar één acteur die ik graag zie.

Het gezelschap vind ik wel belangrijker

Diep in het bos - Het muziek Lod / Patrick De Spiegelaere

